

عنوان مقاله:

برآورد فرسایش و رسوب در حوزه آبریز خاور دامغان با استفاده از روش MPSIAC و در محیط GIS

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و سومین همایش ملی کواترنری با شعار (شناخت محیطی، آینده در امتداد گذشته) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی محمودی - کارشناس ارشد رسوب شناسی و سنگ شناسی رسوبی - وزارت راه و ترابری تهران

پیمان رضایی - استادیار گروه زمین شناسی دانشگاه هرمزگان

سیده عاطفه معافی - دانشجوی دکتری رسوب شناسی و سنگ شناسی رسوبی دانشگاه هرمزگان

علیاست مزروقی - کارشناس ارشد ژئومورفولوژی - شرکت مهندسی مشاور رویان

خلاصه مقاله:

حوضه آبریز شهر دامغان واقع در خاور شهرستان دامغان با وسعتی بالغ بر 536,000 هکتار می باشد. روش تحقیق در این مطالعه مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای، میدانی و استفاده از مدل برآورد فرسایش و رسوب می باشد. مدل MPSIAC که بیشترین پارامترهای موثر بر فرسایش و رسوب را در نظر می گیرد مورد استفاده قرار گرفته است. گستره مورد مطالعه به واحدهای هیدرولوژیک تفکیک شده و از نقشه های پایه و با بهره گیری از سامانه اطلاعات جغرافیایی GIS لایه های اطلاعاتی مورد نیاز تهیه گردید. تنها یک امتیاز مهم گانه موثر شامل زمین شناسی سطحی، خاک، آب و هوا، رواناب، پستی و بلندی، پوشش زمین، کاربری زمین، وضعیت تلی فرسایش و فرسایش رودخانه ای در مدل MPSIAC دو هوا عالی ترین از مجموع این عوامل میزان R (درجه رسوبدهی) در هر زیر حوضه با توجه به نسبت مساحت آن ها در کل حوضه به دست آمد نوبت نتایج مطالعه نشان داد که مقدار رسوب تولید شده در حوزه مذکور بالغ بر 683452 تن در سال می باشد. یافته های این تحقیق بیانگر آنست حوضه مورد مطالعه دارای شدت فرسایش متوسط می باشد. بیشترین استعداد رسوبزایی در واحد هیدرولوژیک A9 کال شور می باشد و برای کاهش میزان فرسایش و نرخ رسوب گذاری در این حوضه، توسعه پوشش گیاهی مناسب و نه مدیریت اراضی پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

حوضه آبریز، فرسایش، رسوب، GIS، MPSIAC، خاور دامغان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/757352>

